

ΙΟΛΙΝΑ & ΚΟΡΟΝΑΚΟΣ

Μέρος Β΄

Επεισόδιο 1^ο

Οι αγκαλιές

Είχαν ήδη περάσει οι πρώτες μέρες της νέας σχολικής χρονιάς. Όλα ήταν περίεργα και διαφορετικά στο σχολείο. Ένα μόνο πράγμα δεν είχε αλλάξει: Ο μπαμπάς περίμενε την Ιολίνα και τον Κορονάκο έξω από το σχολείο, όπως κάθε μεσημέρι. Πάντα ερχόταν εκείνος να τους πάρει εκτός από τις μέρες που είχε περιοδεία με την ορχήστρα.

Αυτό το μεσημέρι ο Κορονάκος έτρεξε χαρούμενος προς το μέρος του μπαμπά του και πήγε να τον φιλήσει. Αλλά...φρέναρε και τον αγκάλιασε από τη μέση. Τι

καινούρια συνήθεια και αυτή! Η Ιολίνα εμφανίστηκε αργοπορημένη, είπε ένα ξερό «Γεια μπαμπά» και προχώρησε μπροστά.

Στο δρόμο για το σπίτι, ο Κορονάκος χοροπηδούσε, κλώτσαγε που και που πετρούλες και τραγουδούσε «Μάσκα, Απόσταση και Χέρια κάνουν τον Κορώνα πέρα!».

«Μπα, τι τραγούδι είναι αυτό; Ποιος σας το έμαθε;»

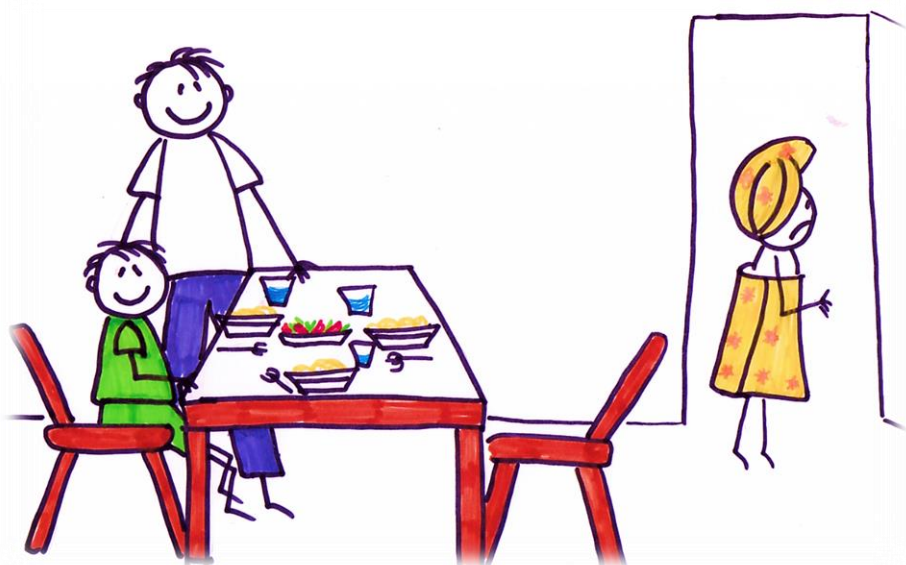
Το λέμε στο προαύλιο...» απάντησε ο Κορονάκος.

Η Ιολίνα προχωρούσε αμίλητη και ξαφνικά ξέσπασε «Μπαμπά, πες του να σταματήσει, μου σπάει τα νεύρα!».

Όταν έφτασαν στο σπίτι, ο Κορονάκος έπλυνε γρήγορα τα χέρια του και κάθισε στο τραπέζι. Πεινούσε σα λύκος! Ο μπαμπάς ζέστανε γρήγορα το φαγητό και το έβαλε στο τραπέζι αλλά η Ιολίνα δεν είχε καθίσει ακόμη.

«Άντε, πριγκίπισσα, πεινάμε», της φώναξε.

Η Ιολίνα ήταν ακόμη στο μπάνιο. Μετά από λίγο βγήκε σα σίφουνας και έτρεξε στο δωμάτιό της. Μόλις ήρθε και πήγε να καθίσει στο τραπέζι, τη ρώτησαν, «Γιατί λούστηκες;». Αυτή άρχισε να τρώει χωρίς να βγάζει μιλιά. Άδικα ο μπαμπάς προσπαθούσε να πιάσει συζήτηση μαζί της, η Ιολίνα απαντούσε με ένα

ΝΑΙ ή ΟΧΙ ενώ ο Κορονάκος μιλούσε ακατάπαυστα.

Όταν ήρθε η μαμά από τη δουλειά πρόσεξε τα νωπά μαλλιά της Ιολίνας και απόρησε και αυτή «Γιατί λούστηκες πάλι; Χθες το βράδυ είχες λουστεί.»

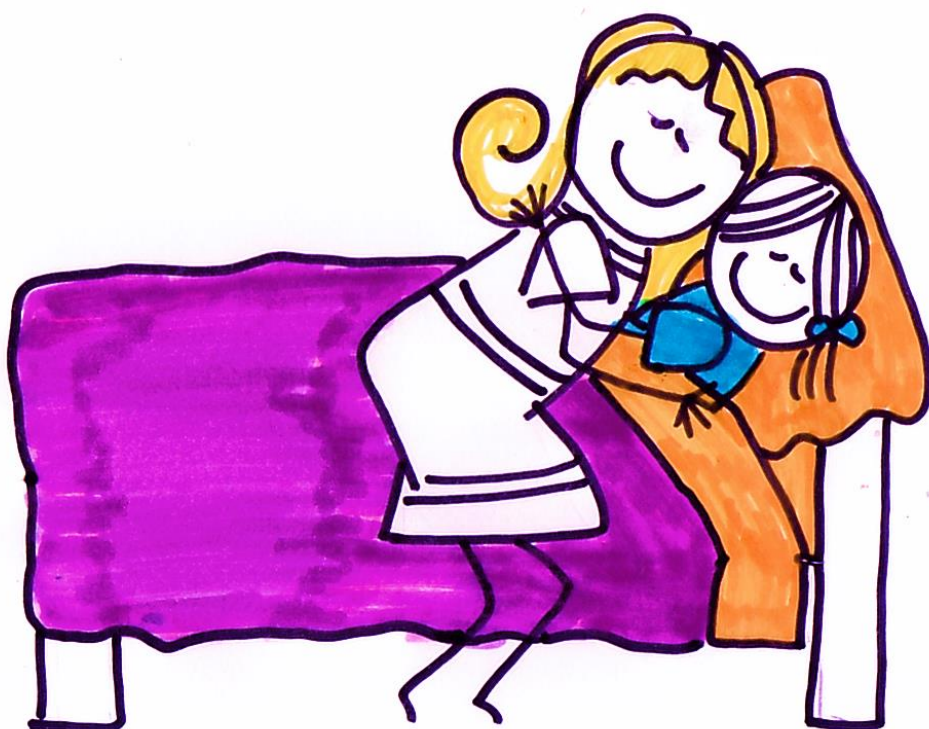
«Δε θα της μείνει τρίχα», απάντησε ο Κορονάκος για αυτήν.

Το απόγευμα κύλησε γρήγορα αλλά η Ιόλινα παρέμενε σκεπτική. Όταν πήγε να ξαπλώσει η μαμά της μπήκε στο δωμάτιο να τη φιλήσει και να της πει καληνύχτα. Αυτή αποτραβήχτηκε και έβαλε το σεντόνι πάνω από το κεφάλι της. «Τι συμβαίνει μωρό μου;», ρώτησε η μαμά με απορία.

Η Ιόλινα άρχισε να κλαίει. Σήκωσε το σεντόνι και αγκάλιασε τη μαμά της σφιχτά. «Φοβάμαι μη σε κολλήσω. Σήμερα στο διάλειμμα κρυφτήκαμε με την Πόπη και τη Φιλοθέη πίσω από ένα δέντρο και αγκαλιαστήκαμε όπως παλιά...Μανούλα, πλύθηκα καλά μόλις ήρθαμε σπίτι, έκανα μπάνιο, λούστηκα, άλλαξα ρούχα...Νομίζω, όμως, ότι αυτός ο κακός ιός έχει τρυπώσει μέσα στο δέρμα μου...».

Η μαμά την αγκάλιασε και κάθισε κοντά της στο κρεβάτι. Της είπε ότι είναι πολύ συγκινημένη επειδή έχει μια κορούλα που την αγαπάει τόσο πολύ. Της εξήγησε

ότι είναι τόσο απίθανο να μεταφερθεί ο ιός με αυτόν τον τρόπο, όσο να εμφανιστεί μια καμήλα στο παράθυρό της. Της υπενθύμισε ότι αυτό το αίσθημα που νιώθει είναι φυσιολογικό και μπορεί να την βοηθήσει να θυμάται τους κανόνες που πρέπει να ακολουθεί τις επόμενες μέρες. Η φίλια αυτή την

περίοδο, της είπε, δε φαίνεται από τις αγκαλιές, αλλά από τον τρόπο που φροντίζουμε τους φίλους μας κρατώντας αποστάσεις.

Το επόμενο πρωί η Ιολίνα διηγήθηκε στις φίλες της ένα πολύ όμορφο όνειρο που είχε δει: Ήταν πάνω σε μια καμήλα και πήγαινε βόλτα σε μια πόλη της αρχαίας Αιγύπτου.

Είναι δύσκολο και για εσένα να θυμάσαι συνεχώς τους κανόνες; Ποιοι κανόνες σε δυσκολεύουν περισσότερο; Τι αισθάνεσαι, σκέφτεσαι ή κάνεις; Στείλε μας τις σκέψεις σου στο email των φίλων: iolinakoronakos@gmail.com